

[Ministeren for skatter og afgifter]

grundlag for krav fra andre firmaer i branchen.

For så vidt angår den bevillingsmæssige hjemmel til udbetaling af beløbet, skal jeg oplyse, at sagen i overensstemmelse med reglerne i budgetvejledningens punkt 61.23 har været forelagt finansministeriet, der har tilsluttet sig ministeriet for skatter og afgifters anmodning om tilladelse til at afholde udgiften på forventet efterbevilling på forslag til lov om tillægsbevilling for 1980.

Spm. nr. 140

Til *socialministeren* (31/10 80) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren overveje en lovændring i børnetilskudsloven, der skaber ligestilling mellem børn af enlige og børn af faktisk enlige, idet den sidste gruppe udgøres af familier til indsatte?«

Begrundelse

Efter gældende lov får børn af enlige forhøjet børnetilskud, mens børn af forældre, hvoraf den ene – som oftest faderen – er indsat, kun får almindeligt børnetilskud. For den af forældrene – som oftest moderen – der passer sit arbejde og klarer hele forsørgelsesbyrden alene samtidig med de store udgifter, der er forbundet med indsættelsen, forekommer det urimeligt ikke at være berettiget til ekstra børnetilskud.

Besvarelse (5/11 80):

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

I henhold til § 2, stk. 2, nr. 1, i børnetilskudsloven kan der ydes forhøjet børnetilskud, når den, der har forældremyndigheden over et barn, er (reelt) enlig forsørger.

I socialministeriets cirkulære af 29. november 1978, pkt. 3, er nærmere redegjort for, hvorledes begrebet »enlig forsørger« skal forstås. Det følger heraf, at en person, der er gift, alene anses som enlig forsørger, når pågældende er separeret eller lever adskilt fra ægtefællen på grund af uoverensstemmelse. I cirkulæret er udtrykkelig nævnt, at den anden ægtefælles fravær på grund af sygdom, bortrejse, optagelse på plejehjem, afsoning af fængselsstraf etc. ikke betragtes som ophæ-

velse af samlivet med den virkning, at der kan ydes forhøjet børnetilskud.

Begrundelsen for ikke at betragte ægtefæller, der lever faktisk adskilte, uden at der foreligger uoverensstemmelse, som enlige forsørgere er, at der også i disse situationer normalt må antages at være et vist økonomisk fællesskab. De gældende regler om forhøjet børnetilskud til enlige forsørgere er desuden klare og let administrerbare.

Indtil 1973 kunne forhøjet børnetilskud ydes enten efter § 2, stk. 2, nr. 1, til et barn uden for ægteskab eller efter § 2, stk. 2, nr. 2, til et ægtebarn, hvis forældrene havde ophævet samlivet på grund af uoverensstemmelse, separation eller skilsmisse.

I 1973 indførtes den begrænsning i kredsen af berettigede modtagere af det forhøjede børnetilskud, at tilskuddet efter § 2, stk. 2, nr. 1, ikke kan ydes, når den, der har forældremyndigheden over barnet, lever i et ægteskabslignende forhold.

Ved anvendelsen af formuleringen »enlig forsørger« er således anvendt en betegnelse dækkende en snævrere kreds af berettigede end den før 1973 anvendte.

En lempelse af børnetilskudslovens § 2, stk. 2, nr. 1, således at der åbnes mulighed for også at yde forhøjet børnetilskud til gifte forsørgere, når disse lever faktisk adskilt, f.eks. på grund af fængselsophold, vil efter socialministeriets opfattelse medføre betydelige administrative vanskeligheder. Dette gælder således grænsedragningen i forhold til gifte forsørgere, som samlever, men hvor den ene part på grund af arbejdsu villighed, drikfældighed og manglende indtjening rent faktisk ikke bidrager til barnets forsørgelse.

De økonomiske vanskeligheder i disse tilfælde samt i de af spørgeren nævnte tilfælde vedrørende adskillelse på grund af afsoning af fængselsstraf hjælpes efter socialministeriets opfattelse mest hensigtsmæssigt ved behovsbestemt kontanthjælp efter bistandsloven.

Socialministeriet har derfor ikke under overvejelse at ændre børnetilskudsloven som foreslået af forslagsstilleren.

Spm. nr. 143

Til *økonomiministeren* (31/10 80) af:

Waldorff (VS):